

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku P. L.

przy uczestnictwie A. L.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 kwietnia 2011 r.,

zażalenia uczestnika na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 18 stycznia 2011 r.,

oddala zażalenie; przyznaje od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowego w K. na rzecz adwokata I. M. kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset) powiększoną o podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18 stycznia 2011 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił wniosek uczestnika A. L. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia.

W zażaleniu uczestnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu. W niniejszej sprawie pozostaje aktualny pogląd, że środek odwoławczy nadany faksem jest wniesiony z chwilą określoną przez upoważnionego pracownika w adnotacji o wpływie pisma do sądu (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2003r. I CZ 192/02, OSNC 2004/4/64, z dnia 29 stycznia 2003r. I CZ 142/02, Wokanda 2003/9/10). Podobne argumenty przemawiają za dopuszczeniem możliwości złożenia wniosku pocztą elektroniczną, jak też za przyjęciem, że taki wniosek uważa się za wniesiony z chwilą określoną przez upoważnionego pracownika w adnotacji.

Sąd Okręgowy trafnie podkreślił, że brak winy w uchybieniu terminu powinien być oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, zatem brak jest podstaw do przyjęcia, iż w niniejszej sprawie żalący uchybił terminowi bez swojej winy. Usprawiedliwieniem nie może być nieznanomość przepisów postępowania cywilnego, zwłaszcza gdy jest spowodowana zaniechaniem uzyskania stosowanej informacji od pełnomocnika reprezentującego żalącego.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).